

eller kan arbejde inden for det pågældende område gennem en passende tid anses for tilstrækkeligt?

Svar:

Under hensyn til at de uddannelsesmæssige krav ganske naturligt må afpasses efter arbejdsopgavernes nærmere karakter, og at fastsættelsen af regler efter lovforslagets § 6, stk. 4, skal behandles i koordinationsudvalget, forinden de fastsættes, finder jeg det ikke rigtigt på forhånd at tage stilling til hvilke uddannelsesmæssige krav der i den givne situation måtte være fornødne. Såvel en formel uddannelse som praktisk arbejde i en passende tid må efter omstændighederne kunne komme på tale.

Spørgsmål 36:

Kan der ved benyttelse af bemyndigelsen i § 9, stk. 2, opstå en uoverensstemmelse med det i bemærkningerne til § 10, s. 15, anførte om, at der efter lovforslagets vedtagelse kun skal ansøges ét sted, hvor bevillingshaverne tidligere skulle indhente alle de nødvendige godkendelser hos de respektive myndigheder?

Svar:

Det i bemærkningerne til § 10 anførte bygger på den ordning, der har været praktiseret i de senere år. Denne ordning kan helt eller delvis formaliseres i forbindelse med udøvelsen af delegationsbeføjelsen i § 9, stk. 2.

Det bør fremtidigt klart foreskrives, i hvilket omfang kommunikationen med virksomhederne skal ske via energistyrelsen eller direkte med den institution, der træffer afgørelsen – efter omstændighederne efter forudgående høring af koordinationsudvalget.

Jeg finder ikke, at bestemmelsen i § 9, stk. 2 er uforenelig med bemærkningerne til forslagens § 10, omend det må erkendes, at de bemærkninger, hvortil der refereres i spørgsmålet, dækker såvel den hidtidige som den fremtidige situation. Hidtil har man på et forholdsvist uoverskueligt og mindre hensigtsmæssigt retsgrundlag søgt at tilrettelægge den administrative ordning. Lovforslaget siger på at tilvejebringe et tilfredsstillende og formaliseret grundlag.

Spørgsmål 37:

Hvorledes vil bestemmelserne efter § 9, stk. 3, afvige fra, hvad der er gældende nu?

Svar:

I betragtning af at såvel § 74, stk. 2, i arbejdsmiljøloven og § 19 i lov om skibes sikkerhed giver hjemmel til at inddrage klassifikationsselskaber m.v. i tilsynsarbejdet, har jeg fundet det hensigtsmæssigt at medtage en lignende hjemmel i forslaget til lov om visse havanlæg.

Det kan tilføjes, at man i forbindelse med energistyrelsens og koordinationsudvalgets detailbehandling af bevillingshaveres naturgasprojekt i ganskt vid udstrækning baserer sig på virksomhedens egne kontrolforanstaltninger. Disse er i hovedsagen lagt i hænderne på Det norske Veritas, der i dette arbejde samarbejder med danske institutter. Der er fra myndighedernes side stillet et antal krav til dette kontrolsystem, som indebærer, at myndighederne i vid udstrækning kan basere godkendelserne på stikprøvekontrol samt på mere overordnede vurderinger.

Bestemmelserne i § 9, stk. 3, tilsigter således ikke væsentlige ændringer af den etablerede praksis, men må snarere betragtes som en lovfæstelse af denne.

Spørgsmål 38:

Der ønskes en redegørelse for forholdet mellem havarikommissionens virkemåde efter § 15, stk. 3, jfr. bemærkningerne hertil, og aktionskomiteens virkemåde.

Svar:

Aktionskomiteen, der hidtil har bestået af repræsentanter for myndigheder med tilknytning til efterforsknings- og indvindingsvirksomhed, har til formål at koordinere og aktivere myndighedernes indsats i uheldssituationer samt situationer, hvor der er fare for mandskab, materiel og/eller omgivende miljø. Det skal i denne forbindelse påpeges, at de foranstaltninger, der skal iværksættes ved bekæmpelsen af et uheld, hyppigt drejer sig om aktiviteter, der under alle omstændigheder – altså også under normale forhold – kræver myndighedernes godkendelse.

Aktionskomiteen har således rent myndighedskoordinerende funktioner og træffer som sådan ikke beslutninger.